

РЕШЕНИЕ

№ 1428

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 01.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10753** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на Х. Т. М., ЕГН [ЕГН], чрез адвокат В. К. – САК, съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, офис 8 срещу Решение ПО – 97 / 07.10.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба на М. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С210022-023-0002560 / 17.09.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С..

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, неправилно и в противоречие с материалния закон. Моли се оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат М. П. – САК, който поддържа подадената жалба. Моли да бъде отменено оспореното решение, както и постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Претендира разноски по делото. Представя списък.

Ответникът – директорът на ТД на НАП-С., оспорва жалбата. В съдебно заседание се представлява от юрисконсулт К. Р., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221721004951 – 020 – 001 / 30.08.2021 г. е възложена ревизия на Х. Т. М.. Ревизията е за установяване на отговорност по чл. 19 ДОПК за задължения за данъци и / или задължителни осигурителни вноски на [фирма], с ЕИК[ЕИК], в качеството на М. на управител на дружеството за ревизирания период 12.02.2016 г. – 12.02.2018 г.

Задълженията на дружеството, които са възникнали за този период и са класифицирани като несъбираеми са: сумата на задължението за периода 12.02.2016 г. – 12.02.2018 г. по РА 22002219002573 – 091 – 001 / 14.01.2020 г. е в размер на 975215, 71 лева, а по декларация по ЗДДС за периода 01.08.2017 г. – 31.08.2017 г. е в размер на 1 343, 74 лева. За посочените задължения на [фирма] е образувано изпълнително дело № 190680 / 2019 г. Предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 976 559, 44 лева.

В хода на ревизионното производство с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С210022-023-0002560 / 17.09.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С. е била наложена възбрана върху недвижими имоти, подробно описани в постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Със същото постановление е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки в Банка ДСК АД за сумата от 824 867, 14 лв.; ТБ И. АД за сумата от 824 867, 14 лв.; П. за сумата от 824 867, 14 лв.; У. Б. АД за сумата от 824 867, 14 лв.; Ю. България АД за сумата от 824 867, 14 лв. Наложена е запор върху притежаваните от лицето ценни книги – дялове с издатели [фирма] и [фирма], подробно описани в ПНПОМ. Наложена е запор върху лек автомобил Ф. П.. Постановлението е връчено по електронен път на 24.09.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена на 18.10.2021 г. в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК 7- дневен преклузивен срок / решението е връчено на 13.10.2021 г. по електронен път, видно от удостоверение за извършено връчване по електронен път – лист 54 от делото/, от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество, относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма. Съгласно разпоредбата на чл. 144, ал. 1 ДОПК, по реда за обжалване на ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в този кодекс не е предвидено друго. Разпоредбите на глава 17 „Общи разпоредби“ се прилагат в производствата по обжалване, уредени и в други дялове на ДОПК, ако не е предвидено друго.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, а именно директорът на ТД на НАП-С. и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 от ДОПК 14-дневен срок. Постановлението за налагане на

предварителни обезпечителни мерки, също е издадено от компетентен орган, а именно - публичен изпълнител в ТД на НАП-С..

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона форма. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки също съдържа всички установени от закона реквизити, съобразно изискванията на чл. 196, ал. 1 от ДОПК.

При издаването на оспореното решение, както и на потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

В конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, поради което при проверката на материалната законосъобразност на издаденото решение и постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, съдът следва да прецени дали са били спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предвидени в нормата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. По силата на нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините.

Предварителните обезпечителни мерки са наложени въз основа на мотивирано искане от ръководителя на ревизията до публичния изпълнител, поради което условието по чл. 121, ал. 1 от ДОПК е изпълнено. Във връзка с възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че не става ясно към кой момент органът на НАП е направил искане до публичния изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки, въз основа на което да бъде издадено процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, съдът констатира, че по делото е представено мотивирано искане от компетентен орган, поради което възражението е неоснователно.

По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорените обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган е посочил фактическо и правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. Наличието на категорични данни, че размерът на имуществото на жалбоподателя е по-малък от

размера на предполагаемите публични вземания, обосновава обезпечителната нужда. Няма данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи обезпечение, а предполагаемият размер на установените в хода на ревизионното производство задължения е голям, ето защо единственият начин за обезпечаване тяхното събиране, е този чрез наложените вече запори.

Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето.

При наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 от ДОПК – да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено. Според чл. 199, ал. 2 от ДОПК, длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител.

Видно от административната преписка, длъжникът не е предприел такива действия.

По отношение на изложеното в жалбата, че ПНПОМ е незаконосъобразно, доколкото е издадено по време на спряно ревизионно производство, следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК гласи, че в хода на ревизията или при издаване на РА органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки. Ревизионният акт се издава в тридневен срок от изготвянето на доклада. Ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията. Следователно налагането на обезпечителни мерки може да се иска в два момента – при издаване на РА и в хода на ревизия. Ходът на ревизията продължава от момента на започването ѝ до момента на завършването ѝ. Разпоредбата на чл. 34, ал. 2 ДОПК установява правилото, че когато в хода на производството се установят данни за извършено престъпление от значение за изхода на производството, то се спира. Термините „ход на производството“ и „ход на ревизията“ се отнасят като общо към частно. Ревизията е вид производство по ДОПК. За да е в ход производството, включително ревизионното, то не трябва да е спряно. По силата на чл. 121, ал. 1 ДОПК ревизията следва да е в ход, тоест да не е спряна, за да може да се иска налагане на обезпечителни мерки.

В конкретния случай по делото е приложено искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителна обезпечителна мярка (л. 37 от делото). Искането е изготвено от Г. В. К. на длъжност Главен инспектор по приходите, в качеството му на ръководител ревизия и е адресирано до дирекция „Събиране“. То е изготвено на дата 15.09.2021 г., тоест два дни преди да бъде издадена заповед за спиране на производството по извършване на ревизия (Заповед № Р – 22221721004951 – 023 – 001 / 17.09.2021 г, на л. 51 от делото). Спазено е изискването на чл. 121, ал. 1 ДОПК органът по приходите да поиска налагане на

предварителни обезпечителни мерки в хода на ревизия. В случая от значение е моментът на изготвяне на искането, а не на издаване на самото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, каквато е тезата на жалбоподателя.

Съдът служебно е установил, че с определение № 505 от 21.01.2022 г., 54 състав на АССГ, Трето отделение, по административно дело № 371 по описа за 2022 г., е продължен срокът на наложените мерки спрямо Х. Т. М. с ПНПОМ изх. № С210022-023-0002560 / 17.09.2021 г. на главен публичен изпълнител, до приключване на ревизионното производство.

Следва да се отбележи, че в производството по реда на чл. 197 от ДОПК, административният орган, а и съдът нямат компетентност да се произнесат по правилността на направените от ревизиращите органи фактически констатации, тъй като тяхната законосъобразност е предмет на друго отделно производство, по оспорване на РА.

С оглед изложеното, Решение ПО – 97 / 07.10.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба на М. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С210022-023-0002560 / 17.09.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., е правилно и законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на настоящото производство, разноски се дължат на ответника, които са своевременно заявени. Жалбоподателят следва да заплати на ТД–НАП С. предвид фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата в размер на 500 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, АССГ, III отделение, 45 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Т. М., ЕГН [ЕГН], чрез адвокат В. К. – САК, съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, офис 8 срещу Решение ПО – 97 / 07.10.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба на М. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С210022-023-0002560 / 17.09.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Х. Т. М., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 500 лв. /петстотин лева/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: